

Francisci Montmorencii E Societate Iesv Cantica Et Idyllia Sacra

**Montmorency, François de
Antverpiae, 1638**

Galaditides. ex cap 11. ludic.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69423](#)

GALADITIDES IDYLLION.

ARGVMENTVM.

Mos inter ISRAELITAS receptus , vt quot-
annis puellæ GALADITIDES filiam Ieph-
tæ per dies quatuor plangerent , huic Eclo-
gæ argumentum fecit.

I A H E L.

E Vigila: quid stertis *Hylax*, dum parua
puella
E Pascit ones tecum ? quid si lupus irruat
agnis?
Sed venit ecce *Thamar* lepidi quid nescio por-
tans.
Vnde, aut quò *Thamarilla* ? potésne quiescere
paullum
Hic, ubi se molles substernunt graminis herba,
Et teres innitat decedere palma calori?

T H A M A R.

Nil magis optarim. Quis te mea dulcis Vale
Intempestivus labor hic tenet, otia quando
Quatuor hæsuadent festæ tibi ducere luces?

I A H E L.

Otia sunt alijs; numquā mihi. Namque nouerca
V 3 Imperat

*Imperat iniustum, festâ quoque luce, laborum
Has ut agam (quod nō illi benè verterit) aq.*

THAMAR.

*Infelix! hanc quæ pompam non videris, ô quæ
Iephitiadi ludos chorus instaurauimus omnis
Nymphaeum? quæ vota piæ persoluimus
bræ?*

*O quale alternis cecinerunt carmen, Elisa,
Et Marie nostris famosa poëtria siluis?*

IAHEL.

*Tu memora, pompa leuiores feceris huic
Iacturam, mihi si referes, quæ videris ipsa.*

THAMAR.

*Hoc ago, si meminisse queam. Lætissima Massa
Est in conspectu vallis, quam scena coronat
Desuper ilicibus densis, multaque cupresso.
Huc simul ad tumulum Jephetae Heroidis
omnis*

*Turba puellarum quouis concurrimus anno.
Pars calathis violas & candida lilia plenis
Expediunt, cumulantque rosas halantibus
nam;*

*Pars pedibus plaudunt choreas; pars carmina
dicunt,*

*Et pastoralem dant in proscenia Musam.
Sunt quoque victrici sua premia, simplice textu
Vimini*

Vimine reticulus, detritâ pendulus ansâ,
 Garrula cancellis ubi clausâ tenetur acanthis.
 Sorte prior certamen init, meditataque paullum
 Cœpit Elisa suos liquido sic gutture cantus:
 Ecce Galadinis velox tulit Hora puellis
 Annua plangoris simulamina Virginis almæ
 Ad tumulum. Vos ô Nymphæ plorate sodales
 Iephtiadem, Nymphæ mecum vos iungite
 planctus.

Iephtias instituit fieri sibi talia: carmen
 Exequiale sibi cecinit moritura per altos
 Iephtias Hermonis lucos, vallesque profundas,
 Plangorisque sui voluit meminisse minores.
 Heu Virgo miseranda! tua quo vota parentis
Quò recidunt? Heu infelix, te cælibe, mater!
 Infelix mater magis, an miseranda puella?
 Et miseranda puella, infelix tu quoque mater,
 Vnica nubilibus cui filia deperit annis,
 Spes generis tanti. Tua nunc erit orba senectus.
 Heu! apium quoties aut brassica vivilis in horto
 Intererunt, alium toties nascuntur in annum;
 Et succisa redit, seque reseminat arbos:
 Tu decus Hebraidum Virgo, cui nulla tulerunt
 Sæcla parem, primo cælebs extingueris ævo,
 Et pariter tecum Iephta domus interit omnis.
 O dolor æternus! sæclis ô flenda futuris,
 Nec tamen Hebrais satis umquam fleta puella!
Quantas ista bibent lacrymas tua busta quot-
 annis?

V 4

Quanta

Quanta puellarum nemus hoc lamenta videt
 Non reor ad tumulum formosae plura Radix
 Temporibus Bethle spectauit Ephræta prius
 Hæc libasse tuo nos qualiacumque sepulchro
Nunc sat erit; redeunte iterum lugeberis annos
 Finierat. Fauor exceptit motusque corona.

I A H E L.

Et me nescio quâ dulcedine carmen Elise
 Mulsit; apum veluti lenes æstate susurri,
 Aut salices inter crepitantis sibilus aura.
 Dic modò quæ contra Marie responderit illi
Non equidem facilis, me indice, palma fuisse
 ra est.

T H A M A R.

Cespite de viridi surgens, philyraque renunci
Hæc Marie tactis subiunxit carmina neruus.
 Parcite lamentis sanctos offendere Manes:
 Mascula namque coli virtus Heroidos odit
 Talibus officijs, & degeneri ululatu.
 Denotam patriæ pro libertate puellam
 Cur gemitis? Quid tum si cælebs egit? & amplius
 Indelibatos commendat gratia flores.
 » Casta placent Superis. Hac virginitate fuit
 Filia demeruit Iephæ sibi numen amicum,
 Isacidisque. tibi, Virgo, debere fatemur
Quod lupus à nostris Ammonius abstinet agnos,
Quod nec Idumæos metuant armenta leones,

AII

*A*ssyriásve feras. hæc tu facis otia nobis.
Ergo redux formosā tuo Pax munere terris
Fundit opes pleno per rura virentia cornu,
Lacte fluunt fontes, Arnon tibi nectare currit,
Galgala melle natant, stillat Carmelus olinio:
Saniris ipse tuos vertex nemorosus honores
Sentit, & ediscunt ipsa tua nomina cedri,
Ipsa sonant arbusta. Mihī saluete beati
Iephitiadæ Manes! & candida virginis umbra
O ades, & tua vise fauens pede festa secundo!
Hac tibi de platano suspendimus ecce corollas,
Cuius id in laui legitur breue cortice carmen:

Hospes, Iephitiadi platanum venerare dicatam.

*Unguentis illam, liquidoque rigamus amomo
Multa tui memores, coluit quam Debora
palmam
Landabunt alij: platanus tua, maxima semper
Dicetur nobis, & erit quoque maxima semper.
Hæc memini. Sed tempus ones te cogere sc̄ptis:
Aspice, iam soluit fessis iuga bobus arator.
Et satis hæc referet tibi sapè disertior Ægle.*